

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010061
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2017:5416010061.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.05.2017 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaný

T. R., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom Z. č. XXX

je vinný, že

ako konateľ spoločnosti D., s.r.o., Z.: XX XXX XXX v daňovom priznaní k DPH za III. štvrťrok 2012, podanom dňa 20.11.2012 na Daňovom úrade Žilina, pobočka Dolný Kubín, priznal daň len v celkovej sume 5.023,23 € a uplatnil nárok na odpočítanie DPH v sume 5.724,17 € (nadmerný odpočet vo výške 700,94 €), pričom v daňovom priznaní neuviedol:

- príjem z platby vo výške 829,96 € prijatej dňa 04.09.2012 od odberateľa Z.. H. I. na základe zálohovej faktúry č. M zo dňa 04.09.2012, z čoho vznikla spoločnosti D., s.r.o. daňová povinnosť na DPH vo výške 138,33 €

- príjem z platby vo výške 5.400,- € prijatej dňa 25.09.2012 na základe ústnej dohody od odberateľa J. U., z čoho vznikla spoločnosti D., s.r.o. daňová povinnosť na DPH vo výške 900,- €, v dôsledku čoho spôsobil dlh na DPH vo výške 1.038,33 €,

teda

v malom rozsahu skrátil daň,

čím spáchal

prečin „Skrátenie dane a poistného“ podľa § 276 ods. 1 Tr. zák.,

a za to mu súd ukladá

podľa § 276 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov.

Súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje obžalovanému skúšobnú dobu dva roky.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 01.12.2015 návrh na schválenie dohody o vine a treste (č.l. 110) ohľadom skutku uvedeného v podanej obžalobe. V rámci takto dohodnutého výroku o treste sa prokurátor s obžalovaným dohodol na upustení od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na už uložený trest v inej veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/14/2015. Okresný súd Dolný Kubín takýto návrh dohody o vine a treste odmietol (č.l. 121). Následne podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne voči obžalovanému pre to isté konanie dňa 19.04.2016 obžalobu (č.l. 127).

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom v dňoch 03.11.2016 (č.l. 156), 20.12.2016 (č.l. 165), 19.01.2017 (č.l. 179), 06.04.2017 (č.l. 185) a 18.05.2017 (č.l. 214) vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný v prípravnom konaní opakovane odmietol vypovedať v pozícii obvineného (č.l. 10, 13), čo neskôr odôvodnil tým, že išlo z jeho strany o cieľavedomý zámer v snahe oddialiť záver vyšetrovania (č.l. 166). Na jeho skoršie výpovede vykonané len v procesnej pozícii svedka nemožno prihliadať (č.l. 29, 31). Na hlavnom pojednávaní (č.l. 166) už obžalovaný vypovedal, pričom potvrdil, že v rámci spoločnosti D., s.r.o., ktorej bol konateľom, viedol priamo on sám účtovníctvo. Ohľadom nepriznania príjmu vo výške 829,96 € (z toho DPH 138,33 €) tvrdil, že išlo o ním spôsobenú chybu. Ohľadom druhého nepriznaného príjmu za III. štvrťrok 2012 vo výške 5.400,- € (DPH = 900,- €) však namietal, že táto platba prijatá v septembri 2012 od svedka J. U. vo výške 5.400,- € nebola príjmom z podnikania, ale išlo o pôžičku pre manželku obžalovaného od jej sestry, ktorá bola priateľkou svedka U.. Obžalovaný tvrdil, že už v daňovom konaní uviedol takú identitu došej platby. Rovnako však potvrdil, že podpísal zápisnicu z priebehu daňového konania, kde nič také nie je uvedené (č.l. 59). Obžalovaný priznal, že pre svedka U. dodal solárny systém, no tvrdil, že to bolo ešte v r. 2010 a skutočným dodávateľom bola manželka obžalovaného. Za vykonané práce bola svedkovi účtovaná len cena za dodanie materiálu, pričom faktúru z r. 2010 už obžalovaný nemá k dispozícii.

Svedok J. U. v prípravnom konaní (č.l. 26) priznal, že obžalovaný (bývalý švavor) mu v r. 2012 dodal a nainštaloval solárne panely na rekreačnú chatu, ktorú vtedy rekonštruoval. Za dodaný materiál mu obžalovaný vyúčtoval cenu vo výške 5.400,- €, ktorú svedok následne riadne zaplatil. Svedok k tomu nepotreboval žiadne doklady, vzhľadom na vtedajší príbuzenský vzťah s obžalovaným. Komunikoval priamo s ním ako s fyzickou osobou.

Na hlavnom pojednávaní (č.l. 179) už svedok začal tvrdiť, že solárne panely mu obžalovaný nainštaloval v r. 2011, pričom za ne zaplatil sumu len cca 4.000,- €. Od obžalovaného mal riadne vystavené všetky doklady. Peniaze, ktoré mu poslal v r. 2012 v objeme 5.400,- €, boli len pôžičkou pre manželku obžalovaného. Ohľadom zistených rozporov svedok po prečítaní predchádzajúcej výpovede tvrdil, že až dodatočne sa rozpamätal na skutočný priebeh udalostí. V čase výpovede na polícii totiž ešte nevedel ohľadom čoho bude vypovedať, a preto nebol riadne pripravený.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach svedka súd v zmysle § 264 ods. 2 Tr. por. prečítal len za účelom posúdenia vierohodnosti a pravdivosti neskoršej (kontradiktórnej) výpovede tohto svedka (Rt-30/2010; rozh. KS Žilina sp. zn. 1To/29/2013 - Jtk č. 11/14) aj tzv. nekontradiktórnu výpoveď tohto svedka zo dňa 19.03.2015 (č.l. 24). Z tejto prvej výpovede vyplýva, že svedok už aj vtedy (v zhode s neskoršou, druhou výpoveďou na polícii) potvrdil, že solárne panely mu nainštaloval priamo obžalovaný, a to až v roku 2012 za sumu 5.400,- €.

Svedok Z.. H. I. v prípravnom konaní (č.l. 21) uviedol, že obžalovaný mu dodal tepelné čerpadlo aj radiátory. Za dodané radiátory mu obžalovaný vystavil faktúru vo výške 829,96 € (č.l. 19), ktorú mu svedok v septembri 2012 zaplatil. Tovar mu bol dodaný riadne a včas.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Z listín týkajúcich sa daňového konania (č.l. 32 - 62) mal súd preukázané, že v spoločnosti D., s.r.o. bola v apríli 2013 vykonaná daňová kontrola, v rámci ktorej bolo zistené, že táto spoločnosť neuviedla medzi svojimi príjmami v treťom štvrťroku 2012 dve úhrady, a to sumu vo výške 829,96 € prijatú dňa 04.09.2012 od Ing. I. a sumu 5.400,- € prijatú dňa 25.09.2012 od svedka J. U.. V dôsledku neuvedenia týchto dvoch príjmov v daňovom priznaní ohľadom DPH za tretí štvrťrok 2012 došlo k skráteniu tejto dane vo výške 1.038,33 €.

Z výpisov z účtu spoločnosti D., s.r.o. (č.l. 63-66) je preukázané, že na účet tejto spoločnosti boli poukázané v septembri 2012, o.i. aj úhrady uvedené vo výroku rozsudku. Z vyjadrenia ČSOB, a.s. (č.l. 67) vyplýva, že majiteľom predmetného účtu bola spoločnosť D., s.r.o. Z dokladov predložených bankou ČSOB, a.s. (č.l. 68-69) je preukázané, že dňa 25.09.2012 vložil na účet spoločnosti D. svedok J. U. sumu 5.400,- € v hotovosti.

Z listinných dôkazov, ktorých nečitateľné a neúplné kópie obžalovaný predložil súdu (č.l. 192-195), nebolo možné zistiť žiadne relevantné informácie týkajúce sa predmetného konania. Na túto skutočnosť bol obžalovaný upozornený (č.l. 215).

Z výpisu z Obchodného registra SR vyplýva, že v období od 03.05.2011 do 31.01.2015 boli konateľmi spoločnosti D., s.r.o. obžalovaný a Z.. J. R., pričom v mene tejto spoločnosti mohol každý z nich konať samostatne (č.l. 212).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/14/2015 je preukázané, že obžalovaný spáchal obdobný trestný čin aj v roku 2013, keď za mesiac máj 2013 nepodal daňové priznanie ohľadom DPH napriek tomu, že dňa 14.05.2013 prijal sumu 12.000,- €, čím mu vznikol dlh na DPH vo výške 2.000,- €. Tým spáchal prečin „Skrátenie dane a poistného“ podľa § 276 ods. 1 Tr. zák. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, pričom skúšobná doba mu už uplynula.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/158/2014 je preukázané, že v septembri a v októbri 2013 obžalovaný ako zástupca inej obchodnej spoločnosti sľúbil dodať vykurovací systém fyzickej osobe a na tento účel prijal od objednávateľa sumu 8.000,- €, avšak objednaný vykurovací systém vôbec nedodal, čím spáchal prečin „Podvod“ podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Za to mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody s tým, že skúšobná doba obžalovanému už uplynula.

Zo správ o povesti obžalovaného (č.l. 196 - 213) mal súd preukázané, že odsúdenie obžalovaného vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/158/2014 je už zahladené a vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/14/2015 plynula skúšobná doba do 24.01.2017.

V súčasnosti sú voči obžalovanému súbežne vedené ďalšie trestné konania, a to pred Okresným súdom Trnava sp. zn. 5T/40/2016, pred Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5T/132/2016 a pred Okresným súdom Námestovo sp. zn. 4T/10/2016 (č.l. 136, 139, 175, 197). Žiadna z týchto vecí zatiaľ nie je právoplatne skončená.

Obžalovaný je naďalej vedený ako (už jediný) konateľ spoločnosti D., s.r.o., a zároveň ako zamestnanec inej spoločnosti (č.l. 209, 212). Okrem viacerých dopravných priestupkov nie je evidovaný ako páchatel inej protiprávnej činnosti (č.l. 206 - 207).

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

V danom prípade je nepochybné, že obžalovaný bol oprávnený konať za spoločnosť D., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, pričom daňové priznanie za III. štvrtrok podával priamo on (č.l. 32). Obžalovaný sám potvrdil, že vedenie účtovníctva zabezpečoval priamo on.

Rovnako bolo spoľahlivo preukázané, že v septembri 2012 boli na účet tejto spoločnosti poukázané finančné prostriedky, tak ako je uvedené vo výroku rozsudku. Ohľadom prijatej sumy od svedka Ing. I. vo výške 829,96 € je nepochybné, že išlo o príjem z podnikateľskej činnosti (č.l. 19), čo napokon obžalovaný ani nepopieral.

Ohľadom druhej prijatej platby od svedka J. U. je taktiež nepochybné, že išlo o riadny príjem z podnikateľskej činnosti. V tomto smere súd poukazuje o.i. na výpoveď svedka U. z prípravného konania (č.l. 26 - 27), kedy svedok spontánne (bez otázok vyšetrovateľa) vypovedal ohľadom účelu poukázanej platby, pričom jeho vyjadrenie bolo konkrétne a logicky na seba nadväzujúce.

Na následnú (v poradí už tretiu) výpoveď tohto svedka na hlavnom pojednávaní súd neprihliadal, keďže jej obsah vyhodnotil ako nehodnoverný.

Nijako neobstojí argumentácia svedka U., že v čase výpovede na polícii ešte nebol pripravený a nevedel, čoho sa jeho výpoveď bude týkať. Táto argumentácia by snáď mohla obstáť ohľadom jeho prvej výpovede zo dňa 19.03.2015 (č.l. 22). Následná výpoveď zo dňa 22.09.2015 (č.l. 25) bola však už jeho druhou výpoveďou na polícii, pričom svedok aj vtedy vypovedal stále rovnako. Až následne (v r. 2017) svedok zrazu začal vypovedať odlišne. Takáto nelogická a náhla zmena výpovede (viac ako 4 roky od skutku) nemôže nijako obstáť, a preto súd na vyjadrenia svedka U. na hlavnom pojednávaní v tejto časti už neprihliadal.

Odhliadnuc od toho súd poukazuje aj na skutočnosť, že ani po zmene výpovede sa svedok „nezhodol“ s obžalovaným, keď začal tvrdiť, že solárne panely si dal namontovať v roku 2011, zatiaľ čo obžalovaný tvrdil, že sa tak malo stať v r. 2010. Okrem toho svedok tvrdil, že „pôžička“ medzi sestrami bola poskytnutá prevodom z jeho účtu, zatiaľ čo zo spisu je preukázané, že sumu 5.400,- € v septembri 2012 vložil na účet spoločnosti D., s.r.o. priamo svedok U., a to v hotovosti (č.l. 68 - 69). Tu treba tiež uviesť, že nemá žiadnu logiku, aby súkromná pôžička (medzi dvomi fyzickými osobami) bola poukázaná inou osobou na podnikateľský účet inej, právnickej osoby.

Dôkazy, ktoré obžalovaný predložil súdu po opakovanom odročení hlavného pojednávania (č.l. 192 - 195), nemali žiadnu výpovednú hodnotu, vzhľadom na nízku nekvalitu a neúplnosť predložených fotokópií. Odhliadnuc od toho však treba uviesť, že vzhľadom na pochybnosti ohľadom pravosti predkladaných listín by bolo potrebné predložiť aspoň k nahliadnutiu aj originály týchto listín, ktoré boli náhle objavené a neboli predložené ani v prípravnom konaní, ba ani v predchádzajúcom daňovom konaní.

Vzhľadom na neuvedenie týchto dvoch príjmov v daňovom priznaní spoločnosti došlo teda k skráteniu dane z pridanej hodnoty, čím boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu „Skrátenie dane a poistného“ podľa § 276 ods. 1 Tr. zák. Osoba, ktorá sa rozhodne viesť účtovníctvo samostatne (vlastnou činnosťou), preberá zodpovednosť za správnosť uvádzaných údajov. Ak teda obžalovaný nezveril starostlivosť o vykonávanie účtovných úkonov inej (odborne spôsobilej) osobe, bol minimálne uzrozumený s tým, že v prípade uvedenia nepravdivých, či neúplných údajov v podávanom daňovom priznaní tým môže spáchať trestný čin.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák., pričom v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Vzhľadom na deklarovанú zlú majetkovú situáciu obžalovaného a chýbajúci jeho súhlas k uloženiu alternatívneho trestu, súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody. Uloženie súhrnného trestu neprichádzalo do úvahy, pretože obidve predchádzajúce odsúdenia sú už zahladené.

Otázka, či platí zákonná fikcia, že sa na odsúdeného hľadí, akoby nebol odsúdený, nie je v prípade úvah o uložení súhrnného trestu otázkou týkajúcou sa viny obvineného (Rt-8/1975). Preto bol súd oprávnený v rámci riešenia predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Tr. por. skúmať, či sa obžalovaný osvedčil vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2T/14/2015. Z vyžiadaných správ o povesti obžalovaného vyplýva, že počas skúšobnej doby viedol riadny život. Márnym uplynutím skúšobnej doby sa teda toto odsúdenie stalo v zmysle § 50 ods. 7 Tr. zák. zahladené a nemožno už naň prihliadať pri úvahách o súhrnnom treste (§ 42 ods. 3 Tr. zák.).

Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca, ale ani priťažujúca okolnosť. Súd preto neupravoval trestnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona (1 až 5 rokov) a uložil obžalovanému trest pri dolnej hranici tejto trestnej sadzby.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zatiaľ nenariadil, ale určil obžalovanému skúšobnú dobu. Obžalovanému tak súd poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby svojím životom preukázal, že je schopný (ochotný) viesť v budúcnosti riadny život. Hrozba možného výkonu trestu odňatia slobody by mala byť pre obžalovaného dostatočným motivačným faktorom pre zmenu jeho správania sa.

Ak by sa po skončení skúšobnej doby (alebo počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaný nevedie riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaný teda môže svojím správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.